Allegorice

a Illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor:

Timẽtes ne propk eũ amitterent locũ ⁊ gentẽ: Job. xj.f.

Mõ resume sic: Mõne inq̃ cognscẽt oẽs: q̃ p̃dicta faciũt:

Moraliter De illis q̃ rimẽt aggredi penitentiã

* a Illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor.

Illi sũt q̃ timẽt aggredi penitentiã. Prouer. xxij.b. Dicit piger: Leo est i via.s. in via penitẽtie ẽ nimia austeritas: in medio platearũ occidẽd⁹ sũ. q. d. morerer fame ⁊ frigore et huiusmodi si facerem penitentiã. Sz sine dubio ibi nõ est timendum: Quia vt dicit Job. vj.c. Qui timet pruinam: irruet sup eum nix. Pruina que nascit ex terra: significat penam tpalem: Nix q̃ desup cadit: significat penaz eternã: que a deo iniũgek pctõrib⁹ cũ dicet: Ite maledicti ꝛc: Mat. xxv.d. Vñ Job. xxvj. d. Cũ vix paruã stillam sermonũ eius audierim⁹: qs poterit tonitruum magnitudinis eius intueri? Parua stilla est presens pena: Tonitruũ est ista futura. Et ꝓpk hoc dicit Lucꝰ. xij. a. Ne terreami ab his q̃ occidũt corpus: et post hec non habẽt amplⁿ qd faciant: Timete eũ qui postq̃ occiderit/habet ptãtez mittere in gehẽnã. Hoc timebat Job: q̃ dic. xxxj. c. Semp q̃si tumẽtes fluct⁹ sup me deũ timut: et pond⁹ eius ferre nõ potui. Glo. Tumẽtes fluctus extremã ptãtem dicit: qñ cõmotis oibus elementis/supnus iudex veniens finẽ omniũ apportabit: quã sancti q̃tidie expauescũt. Et pondus ei⁹ ferre non potui: quia qui extremi iudicij ei⁹ aduẽtum intenta mente considerat: profecto videt quia tant⁹ pauor imminet: q̃tũ nõ solũ tũc videre: sed ⁊ nũc p̃uidere pertimescit.

Allegorice

b Quoniam domin⁹ in generatione iusta est. Ut supra expositum est. c Consilium inopis. Data sentẽtia damnationis: inuehitur prophẽta in iudeos. Et est legendum cum admiratione. Continuatio. Domin⁹ in generatione iusta est: Et o vos miseri: d Cõfudistis cõsilium inopis. i. christi qui non habuit vbi caput reclinet: Matth. viij.c. Consiliũ hui⁹ inopis/fuit humilis eius aduẽtus: q: ꝓposito humilitatꝰ ⁊ pauptatꝰ exẽplo: dabat ꝓsiliũ similit faciendi. Unde dicit Matth. xj.d. Discite a me q: mitis sum ⁊ humilis corde. Hoc consiliũ cõfudistis o vos iudei q̃tũ in vobis fuit: quia recipe noluistꝰ: Sicut hõ dicit ꝓfundi qñ ꝓsiliũ eius ꝓtemnit. Unde Ps. Consiliũ cogitauerũt repellere. i. ex cogitatiõe deliberata repulerũt. Et hoc e Qñ dñs spes eius est. i. quia in solo deo dicebat sperandum esse: vñ aggrauak eos pctm̃: quia ꝓpter hoc magis reuerendus erat: et ipsi propter hoc magis contemnebant eum. Unde dicebant Matth. xxvj.e. Confidit in deo: liberet nũc eum si vult. Sap. ij.d. Temptemus que vẽtura sunt illi: ⁊ sciemus q̃ erunt nouissima illius: Si enim est verus filius dei suscipiet illũ: ⁊ liberabit eũ de manib⁹ contrariorũ.

Ps. 61.

Moraliter

b Qñ dñs in generatiõe ꝛc. Hoc vt p̃dixim⁹ ꝓiungitur illi q̃ prędictũ est: Nonne cognoscẽt ꝛc. s. Qñ dñs in generatiõe iusta est. Generatio iusta/est generatio iustorũ. Ps. Hęc ẽ generatio q̃rentiũ deũ: quęrẽtiũ facie dei iacob: Qui nõ ex sanguinib⁹ neq̃ ex volũtate carnis: sed ex deo nati sunt. In hac generatiõe est dñs in presenti per inhabitantẽ gratiam: et erit in futuro per supabundantẽ gloriam. Et hoc cognoscent reprobi quando in damnatiõe sua dicent: vt dicitur Sap. v.a. Nos insensati: vitam illorũ estimabamus insaniam: ⁊ finem illorũ sine honore: Ecce quomodo computati sunt inter filios dei ⁊ inter sanctos sors illorum est. c Consilium inopis cõfudistis ꝛc. Istud hodie multis pot dici. Inops iste christ⁹ ẽ: de quo. ij. Corꝰ. viij.b. Scitis gratiam dñi nostri iesu christi: quoniã propter vos egenus factus est cum esset diues: vt illius inopia vos diuites essetis. Hui⁹ consiliũ est amplecti voluntariã paupertatem. Matth. xix.c. Uade ⁊ vende omnia que habes ꝛc. et veni sequere me. Consilium istud multi confundunt: qui ei acquiescere nolunt/dicẽtes: Nõ tenemur ad consiliũ. Uerũ

Ps. 23. Job. 1.b.

* Illic trepidauerũt

est: sed nihilominus dedecus magnũ deo faciunt qui de celo descendit i ceno carceris huius: vt eis consiliũ daret quomodo citius ⁊ securius ad patriã remearẽt. Sed ipsi ingrati tanti beneficij consiliũ eius spernũt. Qui sunt autez illi qui b precipue faciunt: ipsemet christus dicit Lucꝰ. vij.e. Iudicẽs omis populus et publicani iustificauerunt deum/baptiçati baptismo iohãnis: Pharisei autem ⁊ legisperiti ꝓsiliũ dei spreuerũt in semetipsos/nõ baptiçati baptismo iohãnis. Per baptismum iohannis significatur ingressus religionis. Populus autem et publicani: id est clerici minoris sciẽtie ⁊ peccatores: illi cõsilium dei faciunt: Sed pharisei ⁊ legisperiti. i. illi qui sunt alĩ quantulũ austere vite: quib⁹ videk q̃ in bono statu sint: ⁊ illi qui habent scientiam diuine scripture disputant q̃ non tenentur ad consilia: et ita de vita ⁊ sciẽtia sua presumẽtes consilium dei spernũt: quia vix de hoc sermonẽ audire volũt. Et qui nullo modo ꝓsilium vnius episcopi p̃terirẽt/ꝓsiliũ epi futurorũ bonorũ ꝓtemnũt. Unde Ps. cũ magno pondere dicit ꝑ eos: Cõsiliũ altissimi irritauerũt. Nota altissimi. Sz vnde b eis? Quia p̃sentes p̃bendas pl⁹ q̃ futuras appetũt. Vñ bene Ps. cum dixit: Cõsiliũ inopis cõfudistꝰ: adiũxit: e Qñ dñs spes ei⁹ ẽ. Spes ꝗo eorũ magꝰ ẽ in pecunie thesauris. Cõtra q̃ p̃cipit apls. j. Timoth. vlt. d. Diuitib⁹ hui⁹ seculi p̃cipe non sublime sape: nec sperare in incerto diuitiarũ: sed i deo viuo: q̃ p̃stat nob oia. Hi nolunt eẽ discipuli dñi q̃ pontifex ẽ futrorũ bonorũ: ⁊ volũt eẽ discipuli moysi q̃ dat p̃sentia: Vñ dicũt cũ phariseis Job. ix.f. Tu discipulus illi⁹ sis: nos discipuli moysi sum⁹. Vñ Exo. xx. c. dicunt ad moysen: Loquere tu nob ⁊ audiem⁹: ꝓmittẽdo tpalia: nõ loquat nobis dñs. s. ꝓsulendo paupertatẽ. f Quis dabit ex sion salutare israel. Tertia ps. Continuatio. Vos o iudei ꝓtẽpsistis eũ qui tñ venerat vt saluaret vos: ⁊ i fine vos salnabit. Et b est: Quis alius oriens g Ex sion/dabit salutare israel: q. d. nulⁿ. Et est hęc dictio/israel/genitiui casus vl dariui. Per b q̃ dicẽ: dabit/inuit q̃ donũ grẽ fuit icarnatio. Ex sion. i. ex iudeis. Job. iiij. c. Salus ex iudeis est. Qd q̃dẽ erit: h Cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis suę. i. cũ diabolũ captiuauerit ⁊ dãnauerit. s. in fine mũdi. Et tunc i Exultabit iacob ⁊ lętabitur israel/qd idẽ est. Uel exultabit exterius: lętabitur interius. Hic est manifesta prophetia de conuersione iudęorum: De q̃ Esa. x. e. Si fuerit populus meus israel quasi arena: reliquie ꝓuertentur ex eo. Per iacob significantur actiui: per israel/ꝓtemplatiui. Uel per iacob/status vię: per israel/status patrię. In via enim oportet luctari: in patria videtur deus/non per speculum ⁊ in enigmate: sed facie ad faciẽ. j. Corꝰ. xiij. d. Et bñ ꝓus dicit iacob/⁊ post addit israel: sicut ⁊ p̃iarcha/primo vocat⁹ ẽ iacob ⁊ postmodũ israel: q: nõ erit israel q̃ pri⁹ nõ fuerit iacob. ij. Timoth. ij.a. Nõ coronabit nisi q̃ legitime certauerit. Actꝰ. xiiij.d. Per tribulatiões oportet nos intrare in regnum dei.

Allegorice

Ps. 106.

Expositio psalmi. XIIII.

O Domine quis habitabit. Titulus. Psalmus dauid. Titulus patet in p̃cedenti psalmo. In fine egit de puersione iudęorũ/que cũ fiet tũc habebit ecclesia vnitatem perfectam. Et iõ in b psalmo agit de vnitate ecclesie militantis: que significat per tabnaculũ: et de requie ecclesie triumphantis/ que notatur per montẽ. Itẽ q: in precedentib⁹ psalmis egit de apte malis: videlicet ꝏ antichristo/hereticis/⁊ iudeis: q: sunt multi occulte mali qui se reputant bonos ⁊ ostendunt: Et sic nescitur q̃s ad hanc vnitatem pertineat ⁊ ad illam quietẽ peruenĩat: cũ grana adhuc mixta sint cum paleis: Ideo ꝓpha quasi sacerdos stans ante propitiatoriũ: In parte prima quęrit q̃s habitet in hac vnitate: et q̃s requiescet in illa requie: In secunda parte ponit responsum: ibi: Qui ingreditur sine macula ꝛc. Quęrit ergo sic:

O dñe q̃ potens es

a O dñe/q̃ potēs es: q̃s hitabit i tabnaclo tuo. i. in
p̃senti eccl̃ia: in q̃ militat ꝗ mūdū/ꝗ carnez/ꝗ diabolū: Job.
vij. a. Militia ē vita hoīs sup terrā. Unde ⁊ dr ecclesia militās:
in q̃ etiā sicut i tabnaculo sumim⁹ arma ꝗ istos hostes. s. sa/
cramēta. De q̃b⁹ armis dr. ij. Cor. x. b. Arma militiē nr̄ē nō
sūt carnalia: sed potētia
deo ad destructionez
Al. †peregri nabit b̄ tabnaculo Apocl.
oīum munitionū. De
Al. † Et xxj. a. Ecce tabnaculū
dei cū hoīb⁹/ ⁊ hita/
bit cū eis. b Tuo di
cit ad differētiā tabna
culi maloꝝ. De q̃ Job
viij. d. Tabnaculū im
pioꝝ nō subsistet. Qd
sic exponit Greg⁹. Dū vitē fugient amatores studiose se in
p̃sentib⁹ ꝓstituūt: repēte ad ēternā supplicia ꝓtrahunt. Dicitur
etiā ecclesia p̃sens tabnaculū, ꝓpt b̄/q̃ sic q̃ñ aliq̃s est in tab/
naculo/ inēponit velamē inēt ipsum ⁊ solē: Sic in ecclesia mili/
tante q̃tūcūq̃ sit hō ꝓtēplator: sp inēt ipm ⁊ verū solē inēpo/
nit aliq̃d mediū. Scdm illud. j. Cor. xiij. d. Nunc videm⁹ p
speculū ⁊ i ēnigmate. Post hitationē tabnaculi. i. post exerci/
tiū ecclesiē militāt: erit q̃es i ecclesia triūphāte: Unde p⁹ quē/
stionē: Quis hitabit i tabernaculo: quērit: quis rēcē/
scet i mōte sctō/ dicēs: e Aut q̃s rēcēescet in mon/
te sctō tuo. i. in supna hierusalē: De q̃ rēcē/ Job. xxxvj. c.
Rēcēes mēsē tuē erit plena pinguedie. Et nota ordinē litterē.
Primo dic: habitabit/ et postmodū: requiescet. In pa/
tria enī erit et habitatio ⁊ rēcēes. In via aūt ē hitatio ⁊ nō re
quies/ ꝗ ꝓsecutio: Juxt illud. ij. Timoth. iij. c. Oēs q̃ pie vo/
lūt viuere i chr̄isto ꝓsecutionē patient. d In mōte. Et/
na btitudo dr mōs: q̃z bñ munita ē ꝓtra hostes: et q̃z nihil in/
terponit inēt ipsam ⁊ verū solē: et q̃z mons eleuat a terra ⁊ de
terra ⁊ sup terrā: ita illa btitudo sup vitaz istā est: ꝗ oportet q̃
hō mereat eā in hac vita. De isto mōte dr Esa. xxiiij. d. Eru/
bescet luna ⁊ ꝓfundet sol cū regnauerit dñs. s. ꝓfecte cū suis: q̃
erūt ibi in corpe ⁊ aīa. Erubescet luna. i. cupidus: ⁊ ꝓfundet
sol. i. gl̃iosus. e Sctō. i. ꝓfirmato/ tuo: quia totū dñe a
tua gr̄a ē. Notādū aūt q̃ multiplex est tabnaculū: et de q̃li/
bet pōt legi qd dr b̄. Dicit tabnaculū synagoga. Unde Exo.
xxv. d. Facies tabnaculū iux̄ exēplar et⁹ qd tibi in mōte mō/
stratū est. Et quis hitabit in eo: q. d. difficile ē. Unde Act.
xv. c. Hoc ē on⁹ q̃ neq̃ nos neq̃ pr̄es nr̄i portare potuim⁹.
Et sic tabnaculū ducit de loco ad locū: ita sacerdotiū trāsla/
tū est. Itē tabnaculū dr parua dom⁹. Et quis hitabit rē.
q. d. null⁹. Oēs enī quērt palatia. Heb. xj. b. Abraā morat⁹
est i terra repromissiōis/ in casulis hitādo. Nō inueniunt pa/
latia p̄triarchaꝝ aut ꝓphaꝝ/ ꝗ maloꝝ. Unde romē inuenit pala/
tiū ouidij et neronis: ⁊ hmōi tyrānoꝝ ⁊ leccatoꝝ. Unde Hiere.
xxij. d. de iechonia q̃ dic: Ēdificabo mihi domū latā ⁊ cēna/
cula spaciosa rē. Itē tabnaculū dr btā virgo. Eccj. xxiiij. a.
Et q̃ creauit me: rēcēeuit in tabnaculo meo. Et quis hita/
bit rē. q. d. sol⁹ chr̄ist⁹ carnē de ipsa sumēdo. Ezech. xliij. a
Porta hēc clausa erit ⁊ nō aperiet: ⁊ vir non transibit p eā: q̃m
dñs de⁹ israel ingressus ē p eā: eritq̃z clausa ꝓncipi. Princeps
ipse sedebit rē. Vel Quis hitabit/ de ea ꝓfidendo ⁊ spem
suā in ea totā ponēdo: Btūs Bern. Ille btā virgo laudes
tuas sileat: q̃ te fidelit inuocatā sensit in suis necessitatib⁹ de/
fuisse. In b̄ tabnaculo debem⁹ hitare q̃ñ pluuia tēptationis
imminet. Prouer. vlt. b. Cōfidit i ea cor viri sui. Itē tabnacu/
Ps. 18. lū dr corp⁹ chr̄isti. Ps. In sole posuit tabnaculū suū. i. in ar
dore passiōis. Et quis hitabit/ per dignā ⁊ iugē passionis
recordationē ⁊ imitationē: Cant. ij. d. Veni amica mea i fo/
raminib⁹ petrē i cauerna macerię. Esa. ij. c. Ingredere i pe/
trā ⁊ abscōdere i fossa humo a facie timor. dñi. ij. Cor. iiij. c.
Semp mortificationē iesu chr̄isti in corpe nr̄o circūferentes.
Itē tabnaculū dei dr corp⁹ nr̄m. j. Cor. vj. d. An nescit/ q̃m
mēbra vr̄a tēplū sūt spūsncti q̃ in vob est: Heb. xiij. b. Habe
mus altare d q̃ nō habēt ꝓtātē edere q̃ tabnaclo deseruiūt. Et
q̃s hitabit i eo/ ꝓsiderādo infirmitatē ⁊ fragilitatē suā. Na
um vlt. c. Intra i lutū ⁊ calca ⁊ subigē tene laterē. Qd tūc fit
q̃ñ cogit carnē seruire spūi. Item tabnaculū dr ꝓscia hoīs.
Ps. Sctificauit tabnaculū suū altissim⁹. Et quis hitabit Ps. 45.
per ꝓscientię frequētē discussionē: Judic. v. c. Bñdicta iael
in tabnaculo suo. Ja/
el interp̄tat expectās
deū. Hēc ē fidel aīa:
q̃ oīa p̃sentia ꝓtēnēs
solū deū expectat. Et
est bñdicta i tabnaclo
ꝓsciē suē: q̃z oīs gl̃ia
et⁹ ab int⁹. Sz pauci
volūt ibi hitare: Unde
Sen. Null⁹ ē cui nō
sit satius eē cū alio q̃z
secū. Itē tabnaculū dr p̃sens eccl̃ia: vt s. expositū est. Et de
b̄ ꝓprie q̃rit, ꝓpha: Dñe q̃s hitabit i tabernaculo tuo/
nūero ⁊ merito. Itē digne sacramēta tractādo ⁊ recipiendo.
f Qui igredit rē. Scda ps: in q̃ ꝓpha doctus a dño suę
quēstioni rñdet. Quę ꝓtinet decē virtutes. i. effect⁹ earū: q̃rū
septē p̄mę ꝓtinēt ad ꝓfectos: tres vltię ad ipfectos: p q̃s ha/
bitat hō in eccl̃ia militāte: et tādē p eas dē rēcēescet i triūphā/
te. Hēc g enumerās dic: Qui igredit sine macl̃a/ corpis
et si nō vellet. i. sine mortali pctō. Hoc ē p̄mū qd rēcēritur.
Unde Leuit. xxj. c. p̄cipit q̃ null⁹ hñs maclā accedat ad mi/
nisteriū dñi. Secūdū est bona vita: Unde sbdit: g Et opat
iusticiā. i. bona opa. Hēc g duo. s. declinare a malo/ ⁊ facere
bonū in b̄ vsu notant: Et i Act. x. e. In vitare cōperi q̃ non
sit ꝓsonarū accēptor de⁹: ꝗ i oī gēte q̃ timet deū/ ⁊ opat iusti/
ciā accēpt⁹ ē illi. Tertiū ē vitas i sermōe: d q̃ addit: h Qui
loquit veritatē in corde suo: nō solū ore: vt. s. ex abun/ Matth. 12. c.
dantia cordis os loquat. Cōtra qd dr Esa. xxix. d. Ppl̃s hic Matth. 15. a.
labijs me honorat: cor aūt eoꝝ longe ē a me. Itez in corde:
vt p̄us veniat sermo ad limam q̃z ad linguam: et cor dictet et
lingua loquat. Nota q̃ est veritas cordis sine duplicitate: ve De perfecta charitate
ritas oris sine falsitate: veritas operis sine vanitate: et hēc ē
omis. i. perfecta veritas. De qua Job. xvj. c. Docebit vos
oēm veritatē. Quartū est: vt sibi ⁊ ꝓximo nō noceat. Unde
subiūgit: i Qui nō egit dolū in lingua sua: Hoc ē
q̃ñ aliud ē in ore: ⁊ aliud in corde ad decipiēdū ꝓximū. Unde
Ps. In corde ⁊ corde locuti sūt. Hiere. ix. c. Sagitta vulne Ps. 11
rans lingua eoꝝ dolū locuta est. Et ne videat esse meritū in
negatiōe: legēdū est affirmatiue: Qui nō egit rē. i. q̃ ex vo
lūtate dimisit. Et in b̄ vsu excludit oīs duplicitas. Per b̄ enī
q̃ p̄ dic: Qui loquit veritatē rē. notat ꝓsonātia cordis
et oris. Per hoc q̃ dicit scdo: Qui nō egit dolū rē. no/
tat ꝓsonātia opis ⁊ oris: et sic oīs ꝓsonantia. Quintū est: vt
primo nō noceat facto. Unde sequit: k Nec fecit pri/
mo suo malū. i. habuit volūtatem non faciēdi. Esa. lvj. a.
Btūs vir q̃ facit b̄: custodiēs man⁹ suas ne faciat oē malum.
Et vocat b̄ ꝓxim⁹/ sic dicit Glo. oīs hō. Sextū est: vt nō no
ceat ꝓxio audiēdo et⁹ malum vel detrahēdo: Unde subdit:
l Et opprobriū nō accēpit aduersus ꝓxios suos:
id ē nō accēp tauit illatū a se vel ab alio. Prouer. x. c. Qui p/
fert ꝓtumeliā insipiēs ē. Vel nō accēpit neq̃z i corde ad cogi/
tandū: neq̃z i ore ad loquēdū: nec i aure ad audiēdū. m Ad
nihilū rē. Sup̄ dixit sex q̃ debēt eē in hoīe: et si sint: fortis
erit ꝗ inimicū: De q̃ subdit: Ad nihilū deduct⁹ ē in con
spectu et⁹: q̃ p̄dicta fac: n Malign⁹. i. diabol⁹. Malign⁹
enī dr a malo igne. j. Job. ij. c. Scribo vob iuuenes q̃ñ vici/
stis malignū. Et b̄ ē septimū. s. detectio inimici. Vl Malig/
nus. i. mūd⁹. j. Job. vlt. d. Tot⁹ mūd⁹ i maligno posit⁹ est.
Uterq̃z istoꝝ deducit ad nihilū/ in ꝓspectu viri iusti. Diabo/
lus p resistētiā. Jaco. iiij. b. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vob.
Mūd⁹ p ꝓtēptū. Phil. iij. b. Oia detrimētū feci ⁊ arbitror
vt stercora: vt chr̄istū lucrifaciā. Vel sic. Malign⁹. i. diabo
lus: deduct⁹ ē ad nihilū/ q̃ñ ꝓiect⁹ est de paradiso. Et b̄ in
ꝓspectu et⁹. i. vt hō ꝓsideraret casū et⁹ a ꝓsil̃ sibi caueret.
Unde dicit ei dñs Ezech. xxviij. e. Eieci te d mōte dei ⁊ pdidi
te o cherub ꝓtegēs

Multiplex ē tabernaculum

a Domine q̃s XIIII.
b hitabit i tabnacu/
c lo tuo: †aut q̃s rēcē/
d scet i mōte sancto tuo: Qui
e igredit sine macula: et opat
f iusticiā. Qui loqtur veritatē
g i corde suo: qui nō egit dolū
h i lingua sua. Nec fecit pri/
i mo suo malū: et opprobriū
k nō accepit aduersus proxi/
l mos suos. Ad nihilū dedu
m ct⁹ ē in ꝓspectu et⁹ malign⁹:
n

te o cherub ꝓtegẽs ȯ medio lapidũ ignitoꝝ: Eleuatũ ẽ cor tu
um i decore tuo: i trã ꝓieci te añ faciẽ regũ vt cernerẽt te. Uel
Maligⁿ. i. mũdⁿ: ad nihilũ deductⁿ ẽ in ꝓspectu eiⁿ
vt hõ ꝓlideret q̃ trãslit mũdⁿ ⁊ ꝓcupia eiⁿ. Uñ Mau. iij. b. Po
nã te i exẽplũ: et erit/ oĩs q̃ viderit te resiliet a te: ⁊ dicet: va
stata ẽ ninive. i. mũdⁿ.

Alⁿ alit põt exponi vt
iũgat ei q̃ ȯ imediate
ꝓcedit sic: Oppro/
brium nõ accepit
aduersus ꝓximos
suos: et i ꝓspectu
eiⁿ maligⁿ. i. detrac
tor/ deductⁿ ẽ ad nihilũ: q̃ nõ audet detrahere coꝝã ipo
q̃ nõ recipit opꝓobriũ dictũ ȯ ꝓrio suo. Prouer. xxv. d. Uẽ/
tus aq̃lo dissipat pluuias: et facies tristꝫ linguã detrahẽtem.
Hieroⁿ. Si deest auditor: deest ⁊ detractor. Uel In cõspe/
ctu eiⁿ ⁊c. q̃ in ꝓspectu boni viri/ ꝓfũdunt mali malefacere.
Uñ Job dic. xxix. b. Uidebãt me iuuenes ⁊ abscõdebant. Hęc
septem virtutes ꝓueniũt ꝑfectis. Tres quę sequunt cõmunes
sunt ꝑfectis ⁊ imꝑfectis. a Timẽtes aũt dñm. Etiã ini/
tialiter/ supple dñs b Glorificat. Eccl. j. b. Timor dñi
gloria ⁊ glorificatio ⁊ lęticia ⁊ corona exultationis. Iste ti/
mor non facit numerũ inter illas decem virtutes: sed est comes
ꝑ singulos gradus eorꝝ. Octauũ est cauere a piurio. Uñ dic:
c Qui iurat ꝓximo suo. ⁊c. Ubi necesse est/ nec deie/
rat. Uñ sequit. c Et nõ decipit. Leuit. xix. c. Nõ deci/
piat vnusq̃q ꝓximũ suũ: Non piurabis in nomine meo. Mo/
nũ est cauere ab vsura: De quo subdit: d Qui pecuniã
suam nõ dedit ad vsuram. Luc. vj. e. Mutuũ date.
Eccli. xviij. b. Si ad vsurã non cõmodauerit: ⁊ amplⁿ nõ ac/
ceperit: supple vita viuet ⁊ non morietur ⁊c. Usuram enim dete/
statur dñs ꝓter multas causas. Prima est: quia vsura dire/
cte opponit charitati. j. Cor. xiij. b. Charitas patiẽs est: be/
nigna est: non quęrit q̃ sua sunt. Josue. j. a. Omnẽ locũ quez
calcauerit vestigiũ pedis vestri/ vobis tradã. Per pedem sig
nificat charitas: quę facit suũ q̃cq̃d calcat. Uñ oĩa facit cõia
charitas: vsura aũt oĩa appropriat. Secũda causa ẽ: q̃ vsura
est homicidiũ. Eccl. xxxiij. d. Panis egentiũ/ vita pauperũ
est: q̃ defraudat illum/ homo sanguinũ est. Tertia est: quia est
furtum licet curiale. Exo. xx. c. Nõ facietis furtũ. Augⁿ. ibi:
Furtũ est attrectatio rei alienę inuito dño. Quarta cã est: q̃
ꝓnerator comparat inferno. Habacuc. ij. b. Dilatauit quasi
infernⁿ aiam suã: et ipse quasi mors: ⁊ non adimplebit. Et sic
in inferno nulla ẽ redẽptio: sic in istis: Immo peiores sũt in/
ferno ⁊ diabolo: q̃ qui dñs descẽdit ad infernũ: infernⁿ ⁊ dia/
bolus reddiderẽt ea q̃ iniuste detinebãt. s. aiãs iustoꝝ: Et vsu/
rarius qui dñs visitat eũ ꝑ infirmitatẽ vel ꝑdicationẽ vel hu/
iusmodi/ nihil vult reddere. Uñ Esa. v. g. Tenebit ꝑdã ⁊ am/
plexabit: ⁊ nõ erit qui eruat. Quinta est: quia nunq̃ dormit:
sicut diabolus. j. Pet. vlt. c. Uigilate/ in oꝛonibⁿ: q̃ aduersa
rius vester diabolus tanq̃ leo rugiẽs circũit quęrẽs quẽ de/
uoret. Esa. v. g. Non dormitabit neq̃ dormiet. Job. xxx. c.
Et q̃ me comedũt nõ dormiũt. i. vsurariij/ dicit paup. Sexta
est: q̃ nunq̃ habet treugas cũ dño: licet alia pctã aliq̃ habe
ant. j. Machab. ij. d. de antiocho ȯr/ q̃ ꝓstituit aduersus eos
ꝓliũ in die sabbatoꝝ. Antiochⁿ qui interꝑtat silentiũ paup/
tat/: significat ꝓnerator ẽ qui de paupertate silet: Hic dñs om/
ni die ⁊ hora impugnat incessant. Sed cũ hõ colligens ligna
die sabbati lapidatus fuerit ex ꝑcepto dñi: Nu. xv. d. quid
erit de istis? Crudeliores etiã sunt herode: q̃ dñm die natiui
tat/ suę nõ est ꝑsecutⁿ: ꝗ ipsi ipsa hora natiuitat/ dñi eũ ꝑse/
quunt. Septimũ est: q̃ Ꝓzia est oĩ iuri. Est enim Ꝓzia iuri diui/
no. Luc/. vj. f. Date ⁊ dabit vob. Item Ꝓzia ẽ iuri vniuersali.
De q̃ Augⁿ. Judiciũ diuinę pnãt/ ẽ q̃ q̃libet creatura cog ꝗ
seipsaz dare. Item est Ꝓzia iuri naturali: De q̃ Matth. vij. b.
Oia quęcunq̃ vultis vt faciãt vob hoĩes: ⁊ vos eadẽ facite
illis. Octaua est: q̃ ꝓnus interficit miscõiam: vnde ⁊ ꝓnera/
tor miscõiam nõ habebit. Nona ratio est: q̃ est sodomia na/
turę. Facit enim vt granũ nõ seminatũ crescat; non mortificatũ

a timẽntes aũt dñm glorificat.
c Qui iurat ꝓrio suo ⁊ nõ de/
d cipit: q̃ pecuniã suã nõ dedit
e ad vsuram: et mũnera super

† innocentem non accepit.
f g Qui facit hęc: non † mouebitur in ęternũ.
Tituli inscriptio ipsi dauid.

reuuiscat/ dãdo duos modios frumẽti ꝑ tribⁿ vel hmõi. Cõ/
tra illud Job. xij. d. Nisi granũ frumẽti cadẽs i terrã mortu/
um fuerit: ipsũ solũ manet. Decima cã est: q̃ ꝓnerators sũt
incãtators. Faciũt enim trãsmutatiões metallorꝝ sine aliq̃ ꝑ/
cussiõe mallei: Faciũt enim ȯ turonẽsi/ parisiẽsem. Hi sunt ma/
gi pharaonis. Exo.
vij. b. q̃ ꝗgas siue ba/ Alⁿ. † inocentes
culos i serpẽtes ꝓuer/
terunt. Baculo sustẽ/ Alⁿ cõmouebit
tatur homo: ita mu/
tuo sustentantur pau/
peres ⁊ pupilli. Sed
vsurarij conuertũt il/
lud in serpentem vsurę: quę eos deuorat ⁊ interficit. Unde/
cima ratio est: quia illas personas persequuntur/ quę deo fa/
miliarius sũt ascriptę/ scilicet pupillos et viduas: Quia dicit
Ps. Pupillũ ⁊ viduã suscipiet dñs. Job. xxij. b. ȯr ꝓnerator/ Ps. 145.
ri: Uiduas dimisisti vacuas: et lacertos pupillorꝝ cõminuisti:
ꝓpterea circũdatus es laqueis ⁊ ꝓturbabit te formido su/
bita. Duodecima rõ ẽ: q̃ ꝓnⁿ Ꝓziũ est pęnitẽtię/ quã dñs in/
iũxit ꝑ hoi. Gen. iij. d. In sudore vultⁿ tui vescerꝫ pane tuo:
Ipsi aũt ꝓnerators nõ comedũt nisi ȯ sudore alieno. Decima
vrⁿ: est cauere ab accęptiõe munerũ: Uñ sequit vltimo:
e Et munera sup. i. cõpximẽdũ/ innocentem nõ ac/
cępit. Prouer. xvij. d. Munera de sinu. i. occulte/ impⁿ ac/
cipit: vt puertat semitas iudicij. Job. xv. d. Ignis. s. cupidi/
tatis in ꝑsenti/ ⁊ gehẽnę in futuro: deuorabit tabernacula eorꝝ
q̃ munera libenꝫ accipiũt. Ideo bonũ est excutere manⁿ suas
ab oĩ munere: sicut dicit Esa. xxxiij. c. Tãdẽ ex oĩbⁿ ꝑdictis
ꝓcludit ꝓpha: f Qui facit: Non dicit: q̃ dicit/ ꝗ q̃ facit:
Quia vt dicit Roma. ij. b. Nõ auditores legꝫ iusti sũt apud
deũ: ꝗ factores. Apocꝫ. j. a. Btũs q̃ audierit ⁊ fecerit vba ꝓ/
phetię hui. g Hęc. i. oĩa ꝑdicta: Quia dicit Jaco. ij. b.
Qui offendit i vno: factus est oĩm reus. h Non moue/
bit in ęternũ. i. nunq̃ mouebit. Simile Job. xiij. a. Non
lauabis mihi pedes i ęternũ. Mouet q̃ de statu bono ad malũ
vadit: sic sancti nunq̃ mouent. Uñ de ipsis ȯr: Occidi pnt:
flecti nequeũt. Uel sic: Qui facit hęc/ tria. s. ꝑcedentia vl/
tima: licet nõ faciat illa septẽ maiora ꝑcedẽtia: non moue/
bitur in ęternũ. i. finaliter: sed per hęc tria peruenient ad il/
la septẽ maiora: ⁊ sic non mouebit in pręsenti a fide: nec i futu
ro ab ęterna stabilitate. Ps. Non dab in ęternũ fluctuationẽ iu/ Ps. 54
sto. Et tũc erimus similes deo: apud quem non est transmu/
tatio ⁊c. Jaco. j. c. Tunc implebit illud. j. Job. iij. a. Cum
apparuerit/ similes ei erimⁿ. Nota ꝗ in Ps. plura tangit vi/
tia linguę q̃ alterius membri. Et ꝗ est: q̃ vt habetur Jaco.
iij. b. Lingua est vniuersitas iniqtatis. Et in codẽ. a. Si q̃s i
lingua non offendit: hic ꝑfectⁿ est vir. Eccl. xiiij. a. Beatus
vir qui non est lapsus verbo ex ore suo. Expo. Ps. XV.

Conserua me dñe ⁊c. Titulus. Tituli inscrip/
tio ipsi dauid. Pilatus crucifixo christo/ titulum
scripsit/ scilicet: Jesus nazarenⁿ rex iudęorꝝ. Q̃ȯ iu/
dęi videntes: dixerunt: Noli scribere rex iudęorum: sed quia Job. 19. d
ipse dixit: rex sum iudęorũ. Et pilatⁿ ait: Q̃ȯ scripsi/ scripsi:
quę verbi geminatio regni christi ꝓfirmationẽ notauit. Q̃ȯ
intelligens Esdras per spiritũ: hunc titulũ apposuit isti psal/
mo. Est autem quidam titulus exequialis: quidam pręco/ Titulus triplex
nialis: quidam triumphalis. Exequialis: qui sculpitur super
tumulos ad memoriam mortuorũ. Pręconialis: qui scribit
in portis ciuitatum ad laudem fundatorꝝ. Triumphalis: qui
scribitur in arcubus triumphalibⁿ ad pręconium triumphã/
tum. Et talis est titulus iste: Christus enim morte sua/ mun/
dum ⁊ diabolum vicit. Et est sensus tituli talis. Tituli in/
scriptio: id ẽ ꝓfirmatio regni christi significata per illum ti/
tulum: attribuit ipsi dauid: id est christo. Quotienscũq̃ enim
hoc pronomẽ/ ipse/ additur dauid: intelligitur non dauid ac/
tualis: sed dauid spũalis. i. christⁿ. Ps. iste bipertitus est. In Partitio psalmi
ꝑma parte christⁿ in se oñdẽs verã hoĩs naturã/ petit se ⁊ su/
os inter pericula seruari. In secũda agit gratias de bonis si/
bi suisq̃ collatis: ibi: Benedicam dominum. Primo q̃ dicit:

Conserua me